

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Apotheosis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A ferret. Nam cum aliquando rebus bene gestis domum redisset, illumque milites Aquilam appellarent: *Pervos*, inquit, *Aquila sum, qui vestris armis veluti pennis sublevor*. Vidimus ejus numum, in quo Aquilam cum fulmine sub pedibus jacentem, & ramis duobus quernis in coronâ flexis, cum inscriptione ne Dorica, ΑΓΓΕΡΩΤΑΝ: ab altera parte caput est, quod alii Jovis, alii Pyrrhi ipsius esse dicunt: nam inscriptio Epirotarum videtur ad Regem spectare. Quem vero corona, quæ apud Romanos hieroglyphicum ejus est cui civem servavit, in hoc numo glandes Chaonias, & oracula Jovis Dodonei significare potest. Apud Pindarum legas Aquilam ita volucrum reginam ab Jove declaratam, veluti Delphinum piscium, utriusque pernicitate genus omne suum exuperante. Hinc idem ait, Aquilam in sceptro Jovis præfigi solitam. Neque vero mirum, Pindarum ubique honoris tantum Aquilæ tribuisse, cum Aquilæ apud Thebanos non aliter inter numina colerentur, quam Cynocephali, Crocodili, & alia quædam bruta apud Ægyptios in cultu fuere, & ut sumus passim totis his Commentariis ostensuri, pro Diis habita.

APOTHEOSIS. CAP. IV.

B Cum igitur Imperatorem atque Regem Aquila describeret, eorum etiam justis dedicabatur, qui filiis superstitibus decedebant: eos enim inter divos referre mos erat: cujusmodi morem Herodianus in Severianis justis latissime profequitur, ex quibus Aquila, simulac ignis pyre subiecto esset, ex intimo suggestus tabernaculo emittebatur, qua Principis animam in cælum referre videretur, eamque in numismatis videre est, nonnunquam cum spoliis, nonnumquam cum fastigio: sic enim suggestum illum, in quo cadavera Principum cremabantur, Cicero videtur appellasse, cujus formam apud Herodianum legimus, & in plerisque, & in plerisque conspicimus. Usque adeo vero sunt Imperatoribus Aquilæ dedicata, ut ne in extremo quidem vitæ eos deseruerint, deque cælo, quibuscumque modis possent signa dederint, si qua posset ad salutem via præmuniri. Nam eidem Imperatori Severo signa mortis attulerunt Aquilæ quatuor, quibus sibi visus est per nocturnam imaginem in cælum rapi. Et Octavianum Augustum, cum lustrum in campo Martio magna populi frequentia conderet, Aquila sæpius circumvolavit, transgressaque in vicinam ædem, super nomen Agrippæ ad primam literam sedit, unde aruspices interpretati sunt, eum paulo post moriturum, quod haud ita multo post eventus comprobavit. Videre autem est in numo, cujus inscriptio est DIVI AUGUSTI PATRIS, Aquilam igni subiectam, quod ego ad iusta ejus retulerim: quamvis nonnulli sacrum esse putant, propterea quod Imperatoria, quæ Græci Hecatomben appellant, ex centum Leonibus & centum Aquilis celebrata fuerint ab aliquot Imperatoribus, & à Græcis etiam, quod tradit Julius Capitolinus in vita Maximi & Balbini. Sed nihil hoc ad Augustum, de quo nihil tale memoriæ proditum. In numo, cujus inscriptio est, DIVUS PERT. PIUS PATER, Aquila est pilæ insidens, quasi eum supra cæli convexa sublatum esse velit innuere: nam altera inscriptio

Aquila principum justis dedicata.

D est. CONSECRATIO. Atque hæc in divi M. Antonini Pii numis multipliciter habetur, nonnunquam cum fulmine, nonnunquam etiam Antoninum ipsum inter alas gestans: nonnunquam vero cubicularem lectulum in cælum tollens, cum inscriptione, CONSECRATIO. Qui Bellunensi in agro reperiuntur argentei, ex uno latere pulcherrimum ipsius Antonini caput habent cum inscriptione DIVUS ANTONINUS, ex altero Aquilam aræ rotundi ambitus insidentem, inscriptio, CONSECRATIO. Verum etiam in Vespasiani numi Aquila est quæ pilam gestat, atque ejusdem alis tabernaculum corymbis & fertis redimitum. In Hadriani numis aliquot, Imperator ipse sceptrum ab Aquila recipere videtur, quasi illi ab Jove delatum esset Imperium, quod & inscriptio declarat, PROVIDENTIA DEORUM. In numo divæ Sabinæ Augustæ Aquila est cum fulmine, & inscriptione, CONSECRATIO, quamvis in sceminarum justis Pavo, non Aquila, est adhiberi solita: de quo in Pavonis commentario.

Propter perniciam, utinam non propter rapacitatem. Suetonius in Augusto. Octaviani Augusti numus.

pernicia numus. Antonii Pii numus. Adriani numus. Sabinæ Augustæ numus.